

מיגן דאיתקצאי בה"ש

1. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שי סעיף ג'

(יד) בין באיסור אכילה בין באיסור טלול כל דבר שההرأי בין השימושות. (טו) אם אירע בו דבר שנטקלל מ ביום וחזר ונתקן ביום. (>גנ>) חזר להיתרנו אבל דבר שהוקצה בין השימושות. (טז) אסור כל היום.

2. משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שי סעיף ג'

(טז) אסור כל היום - דעיקר הכהנה [יד] מבעוד יום בעי'D כתיב והוא ביום הששי והכינו את אשר יביאו זהה הלא בתחלת כניסה היום הוקצה מלהשתמש ב-

3. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שי סעיף ז'

סופה שיש עליה ממשות או אפילו אין עליה עתה (כג) והה עלייה בה"ש אסור לטטללה דitto דאתקצאי בין השימושות אתקצאי לכול זומא הגה (כד) ואפיילו לצורך גוף או לצורך מקומו (ב'). וזה לכל דבר יותר (>גנ>) שטונוח עליו איסור אבל אם אין עליה עתה ממשות גם לא היה עליה בה"ש. מותר לטטללה אפילו יחדה למשות " והניכם עליה מבע" . כוון שסליקן קודם בין השימושות.

4. שולחן ערוך הרוב אורח חיים הלכות שבת סימן שי סעיף ז'

ויל' זה בדבר שהוקצה כל בין השימושות אבל דבר שהו ראו בין השימושות אפילו במקצתו בלבד ואח"כ נתקלל בענין שטאסר באכילה או בטטלול בין שנטקלל מלאי בין שנדחה ביד אדם ואח"כ חזר ונתקן חזר להתייר ואין אמרים מותן שהוקצה ומואר כבר במקצת השבת הוקצה לשארית השבת כולה שאין אמרים כן אלא שהוקצה בתחלת כניסה השבת שהוא בין השימושות שאותה הוקצה ליום שלם אבל ככלא הוקצה עד אח"כ שאין כן יום שלם לא הוקצה לשארית היום שאין מוקצה לחץ שבת בין באיסור אכילה בין באיסור טלול

4. ש"ת מנחנת שלמה חלק א סימן :

ומה שאמרו בגמ' ביצה ל ע"ב, אמרו אין בدل מהם כל בה"ש, ומבואר במג"א ובמחה"ש סי' תרל"ח סק"ג. דבאמתנו בה"ש לא מהני תפאי משפט ספיקא דדילמא כבר לילה עין שם אפשר שמווקצה מחמת מטבח חפץ יותר, כוון שגם באנטנו היום נעשה מוקצה לכל היום. ואין אמרים שאין מוקצה לחץ שבת

5. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שייח' סעיף ב'

השוחות בשבת לחולה, בין שחולה מאטמול בין (ח) שחולה היום, מותר הבריא לאכל ממנה חי (בשבתו); אבל המבשל, (או עשה אחר מלאכה) לחולה, אסור (בשבתו) לבריא או לחולה שאין בו סכנה. דוח"שין שטוא רובה בשכחים

6. משנה ברורה סימן שייח' ס"ק ח'

(ח) שחולה רום - ולא אמרין דהברטה היא מוקצה מחמת איסור דאיתקצאי בה"ש מחמת איסור שחיטה שבאותו פעם לא רוחה חולה עדין שורה דעתך עליה לשחיטה דהא און קיל כל שטואן דלית לו מוקצת אלא היכי דדוחיה בדים נגע נר שהדליך לעלי באותו שבת דוחיה בדים שלא להשתמש בו פוארת שבת כוון שהדליך ב אבל נב ברכיה לא דוחיה בדים ואין עד ב"ר.

7. ש"ת כב"א

דבר שאין ראוי לשימוש עם כניסה השבת, אבל ברור הדבר, שבמשך השבת יהיה ראוי לשימוש, ובullen אין רוצה במצב הנוכחי של דחיה, אלא אדרבה, רצונו שיбурז זמן הדחיה יהיה ראוי לשימוש, איןנו מוקצה, ומותר לטלטלו, ואף לא כלו, והוא הנקרא בשם גמור בידי אדם.

7. משנה ברורה סימן שי ס"ק יט

כתבו הפסוקים אימתי אמרין דאתקצאי לבין השימושות דזקן דברים שגמרו בידייהם כגון גרכורות דין גמרין אלא ע"י חום החמה ושם היה יומם ענש בשבת ואuch דעתה מנייהו אבל דבר שנגמר בידי אדם כגון תמרים שננתן עליהם מים בע"ש [טז] אף דבודאי אינם ראויים בין השימושות לא התמרים ולא המים דהא לא קלטו טעם התמרים שהיה ראוי לששתה וגם התמרים לע"ע לא חזין אף"ה לאusch דעתה מנייהו על יומם השבת שהוא מוקצה מחתמת זה דהא בידו להשווון עד למחר שיקלטו טעם התמרים:

8. הל' מוקצה עמי' 56-59

9. תוספות מסכת ביצה דף ד עמוד א

| נימה קסביר רב קדושה אחת הן - תימה למא דקסבר שת קדשות הן אלא הטעם הו מגו דאתקצאי לבין השימושות דשמא יומם שבת הוא אתקצאי לכלי יומם שני ויל' דלא אמרין מגו משום יומם שהוא לשעבר דזקן להבא אמרין כי כגון בין השימושות דתחלת יומם טוב או בין השימושות דשבת שהוא יומם ותימה דהא בסוכה (דף י). אמרין נוי סוכה אסורין עד מוצאי יומם טוב האחרון של חג שהוא יומם תשיעי שהוא ספק יומם שמיני ועל כרחיך טעמא משום דאתקצאי בין השימושות דשמא יומם שניו הוא והר' מילשעבר ויל' דמוקצה מחתמת מצוה שאינו כדרפרש טעמא הטעם דילמא מתרמיא לה סעודה ואכל בגונה והתמים אמרין אפילו לשעבר אבל הכא מוקצה דמחמת אסור לא אמרין כי.

10. שו"ת רבינו עקיבא איגר מהדורא קמא סימן ב'

אר ביה"כ ג"כ ע"י איסור יה"כ ממילא כל מאכל הוי מוקצה [ומה"ט לכוארה יש ראייה להתוטס' דמוקצה מ']. יומם שעבר לא אמרין, דאל"כ לרע"ק וריה"ג ואחרים דס"ל שימוש שבת ויה"כ סמכים זה להזה, א"כ בשבת לאחר יה"כ יהא החזיב להתענות, דכל מאכלים הוי מוקצה במגו דאתקצאי בה"ש, וכן בא"י בארץ ישראל = אם יומם א' דפסח בשבת יהא אסור בשבת שלאחריו שהוא אחר הפסק לאכול חמץ במגו דאתקצאי בה"ש וצ"ע

11. פרי משה שבת ס' מא

) סוף יוס שכנוך כל נמנע נס"ז סקלה
לפטו מפמות. ומי מ"ל נטפת כלל טומת
ר' פל' מוקץ ל"ס מד'.
ונראות לסתוק סניר ולכון לכל מה שמקצת
לפטו כלל טום פיטס שכנוך כוון
צמלף צמלה גני קס טמה טום קוס אלטוקן
ול' סיטס אכתי פ"ל מוקצת נטפתין זעט
בק מחמת מוכך קישטה. מתק"כ מוקצת ליטס
סניר דלעת דן ודוקן נס"ז קלטן כל צמלף פיטס
לטוח נטפות נתקלן קיטס זעט לרוח נטפ
ר' גיטס, דהכר נאכטן חמולה טווס. וטוער וס
תמהזג סניר מנכ"ז סאות ספק חמולה טווס.

| וזנכח ג"כ נס"ז פטין דטוקלה מפמת יוס
שכבר נט פתריך ולכלה טפטע.
לטס טול ליין מנטמת צמל פס"ז מדין טס
יוס שטברן נט פטמי שחלץ נגיט טווס אכט
ח"לlein נט מסיטס שטברן. לטב נטפ"ת, הטל
לט סול דנטקנעל נטס"ז דנטקנעל נטל
סיטס טול דנטין דכין זטטס סקלה דנטו לנוין
טפטעות טבר נאכטן ליטס סקלה, ולט"כ מט
נטקנעל טט טול סקלה דנטו מנטמת לטט